

221. ПОЈАЊЕ

(На глас бр. 25. 41. 75. 145. 220. и 227.)

1. Темель, што сидро моје држи,
Наш'о сам сада сретан ја,

Темељ тај, то су ране Христа,
У њима ми је нада сва;
Темељ тај чврст је за навек,
Трајаће ма пропао свет. :.:

2. О бездно, што си смрћу Спаса
Примила у се сваки грех,
Тим су ми ране залечене,
Тим сам опроштен од зла свег';
Исусе, Твоје крви ток
Вечни је знак спасења мог! :.:

3. За то ћу Теби поверит' се
Управит' к' Теби поглед мој,
Кад ме затиште моји греси,
Заступник Ти си тада мој.
Помоћ' ми можеш у свак час,
Као милостив Христос Спас. :.:

4. И кад на мојим ту делима
Несавршенства нађем кад,
Губи се тада сва похвала,
И видим себе, да сам слаб,
Утеха ми је једна та,
Да је у Теби милост сва. :.:

5. Ти са мношвом владај и управљај,
Нек буде како хоћеш Ти!
Поткрепи мене, Спасе благи,
Извором Твоје милости,
У љубави и јаду, свуд,
Кроз милост идем к' Теби туд'! :.:

6. Темеља тог' ћу ја се држат',
Докле живота трајем дне:
Живити Теби и умрети,
Биће старање моје све;
С' хвалом ћу Т' вечно појати:
О бездно јарке милости! :.: